

[F. K. Madsen.]

mener at kunne bevise, at Rederne intet som helst har med overlastede Skibe at gøre, men hvorfra kommer saa Ordren til at overlaste dem?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Hvis en Skibsfører virkelig gaar ud med et overlastet Skib, maa det blive paa hans eget Ansvar. Jeg siger med det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen: Hvor kommer Ordren fra? Jeg maa paa det bestemteste bestride, at nogen dansk Reder giver sin Kaptajn Ordre til at overlaste et Skib. Det er det, jeg har hævdet herfra, og det fastholder jeg.

Holstein: Da den socialdemokratiske Opposition i Foraaret samlede sig til sin sidste store og med saa megen Succes førte Offensiv imod det daværende Venstreministerium, skete det under Feltraabet: Vi har set nok, vi kan ikke vente længere, Nedskæringsregimentet maa fejles bort, for at de sande og virkelige Demokrater kan komme det nødstedte Erhvervsliv og det mishandlede Folk til Hjælp!

Og hvad skete der saa? Da det socialdemokratiske Parti, en Maaned efter at det havde været Opposition, var blevet Regeringsparti, en Maaned efter at det ærede Medlem Hr. Krag's Klokke havde ringet Begravelse for Venstresystemskiftets Æra, efter at den danske Venstregaaardmand som hidtil afgørende politisk Faktor her i Landet var stedet til Hvile, efter at Demokratiet havde faaet fri Bane, hvad skete der saa? Hvad var Parolen saa?

Den stik modsatte af, hvad den havde været en Maaned før, da Partiet var Opposition: Vent og se, vi mangler Oplysninger, vi maa have Tid til Overvejelse, vi ved i Virkeligheden slet ikke, hvad vi skal gøre. Det eneste, der konstateredes med umiskendelig Tydelighed for den danske Arbejderbefolkning, det var, at det at være virkelig Demokrat her i Landet er omtrent det samme som at være virkelig Geheimeraad.

Og saa gik der 5 lange Maaneder, i hvilke Folkets Tribuner sled sig til Blods for Frigørelse af det nødstedte Folk. Og hvorledes mødte de saa Rigsdagen, da de 5 kostbare Maaneder var gaaet? Mødte de den da forberedte, klare til Fægtning, klare til at indlede den store Aktion mod Reaktionen, klare til at begynde det store Fremskridt efter det hidtidige Tilbageskridt,

klare til at indlede den nye store socialdemokratiske-radikale Reformæra? Nej, paa ingen Maade. Forholdet var nærmest, som naar en Sagfører har en tvivlsom Sag og paa ny anmoder om Udsættelse paa ubestemt Tid, fordi han ikke ved, hvorledes han skal lægge Sagen til Rette, og fordi Sagen i Grunden heller ikke passionerer ham synderligt. Ny Udsættelse!

Den højtærede Finansminister forelægger et Budget, om hvilket Venstres Ordfører med Rette har sagt, at det paa Forhaand var et sprængt Budget. Men naar Budgettet paa Forhaand er sprængt, vil det sige, at det kun er en Samling fiktive Talstørrelser, som i Virkeligheden alle ved vil blive omkalfatret fra Bunden, hvis Socialdemokratiets Ønskeseddel paa de forskellige Omraader virkelig skal opfyldes.

Naar den højtærede Finansminister saa endda havde været i Stand til blot antydningssvis, blot beskedent tilnærmelsesvis at angive, hvorledes han havde tænkt sig, at det virkelige Budget vilde komme til at forme sig paa de forskellige vigtige Omraader, hvor man agtede at reformere, ja, saa havde der dog været et lille Grundlag for en Diskussion her ved Finanslovforslagets første Behandling.

Men heller ikke det var den højtærede Finansminister i Stand til. Han talte om, at Socialdemokratiet vilde ophæve Restaurationsskatten, som giver 14—15 Mill. Kr. i Indtægt, og han erkendte, at det var nødvendigt at finde Kompensation for denne Skatteophævelse, men han gav ikke nogen som helst Antydning af, hvorledes han havde tænkt at kompensere den.

I Foraaret spurgte jeg, da det Lovforslag blev forelagt, det daværende ærede Medlem Hr. Stauning, hvorledes han tænkte sig, at denne Skat skulde kompenseres, og dertil svarede det ærede Medlem mig meget forarget og indigneret, at det var virkelig for meget forlangt, at han skulde give mig Meddelelse om noget saadant. Jeg formoder, at det ogsaa er for meget forlangt efter Statsministerens Formening, at den højtærede Finansminister, nu 5 Aar efter at Socialdemokratiet har dannet Regering, skulde give Anvisning paa noget saadant. (Afbrudelse: 5 Maaneder!). 5 Maaneder, ja — jeg har et tydeligt Indtryk af, at hvad Tidslængde angaar, kommer det ikke an paa lidt mere eller lidt mindre for den højtærede Regering.

Og nu de andre store Reformere! F. Eks. Socialreformerne. Hørte vi noget om, hvad den endelige Reform, den store Sammen- dragning, den store Forenkling og Rationa-